

RAFAEL DURAN

Toni Gomila va comptar amb la mirada externa de Rafael Duran per dur el seu projecte a escena. L'autor i actor aclareix que era necessari fer-ho amb algú que fos coneixedor de teatre que hagués viscut imatges semblants a la que es contaven.

De terra. La interpretació de Toni Gomila il·lustra gràficament els passatges de la matança del porc a casa FRANCESC MESSEGUER

Furgar fins a dins del cor

Toni Gomila s'expressa aquests dies amb el seu mallorquí tancat. Narra una experiència quasi tel·lúrica: la matança del porc com s'ha fet durant generacions a les cases dels mallorquins. Sembla que sigui indispensable el glossari que s'adjunta amb el programa per l'espectador urbanita i xava (dos mots *vintage* que Vicenç Pagès Jordà reivindicava aquest estiu a la contraportada del diari). *Acorar* és un espectacle que fa estada a La Seca, gràcies al Projecte Alcover. La imatge de les tietes remenant l'olla per fer botifarrons, de les converses de la premsa rosa mentre netegen bu-

El Projecte Alcover promou la coneixença de les produccions del Principat, el País Valencià i les Illes Balears als altres territoris de parla catalana. Són retrats paral·lels que defineixen una cultura comuna

dells, de les discussions polítiques i alhora profilàctiques pel bé de la unitat familiar dels homes, són universals. Sense tanta sang, ni fortor, amb un vestit ben diferent i una taula parada més elegant, es repeteixen converses d'aquest registre als dinars de Nadal. Gomila ha creat un espectacle en què ell sol fa tots els papers de l'auca. Sense pretendre-ho il·lustra el comportament d'una tribu que, si potser és llunyana en la distància, no ho és en l'actitud. L'obra, a més, ajuda a entendre com el creixement del PP més reaccionari s'ha fet d'esquenes a un poble que no se n'ha volgut preocupar, absorbt amb les se-

MUSICHALL M.J.JORDAN

La freda calidesa del Crazy Horse

Steven Spielberg va dir que era "màgic", Woody Allen va filmar a l'interior *What's new, Pussy Cat?* i *celebrities* explosives com Carmen Electra i Dita von Teese han volgut participar en alguns dels seus espectacles. Ja fa 60 anys que Alain Bernardin va fundar el Crazy Horse a París, però el cabaret conserva "tota la frescor i sensualitat" que sempre l'ha caracteritzat.

Ho diu Jean Paul Gaultier, un enamorat de l'estètica de les *noies boges*, que cuiden el vestuari en escena tant com la coreografia. Paco Rabanne, Karl Lagerfeld i Roberto Cavalli són alguns dels noms que han acceptat el repte de vestir la nuesa del cabaret de re-

FOREVER CRAZY

Lloc: Arteria Paral·lel
Dates: Fins al 4 de novembre

ferència de la capital francesa. Allà tot és sofisticat i elegant. Res pot resultar vulgar o estrident en el món del Crazy Horse, que ara ha recalat al Paral·lel barceloní amb el seu espectacle *Forever Crazy*, un homenatge al creador, Bernardin.

Les 10 belleses que hi actuen escenifiquen quadres eròtics exhibint gran precisió tècnica i artística. Els jocs de llums i làser les ajuden a delectar l'audiència (asseguda en taules parisenques amb una copa de cava a la mà) en números col·lectius o individuals de gran modernitat visual, però sempre un punt distants. Són deesses del glamur en el seu tron, que tant agraden a homes com a

ves tradicions i també amb la venda de terrenys als alemanys.

L'autor i actor admet que ja és un fenomen teatral. A les Balears, una obra es qualifica d'èxit quan, al cap de dos anys, se n'han fet una cinquantena de funcions. D'*Acorar* se n'han fet cent sense sortir quasi de les illes en menys d'un any. Ara fa estada a Barcelona i té previst continuar representant-la. És, a més, l'únic far en la desoladora situació teatral ("aquí parlem de retallades, nosaltres hem topat amb la supressió, a zero", diu Gomila). El seu muntatge omple sempre aforament de més de 200 localitats. Però ho fa tot ell, des de posar rètols fins a vendre'n les entrades. Els ajuntaments amb prou feines li cedeixen una taula al Casal de Cultura i l'avisen que el dia de funció potser hi ha un aplec en una ermita. Poca cosa més. La condició és que sigui una actuació sense cost: per això ha passat a ser-ne model. Ara funciona perquè és un monòleg, però què passarà quan en el proper espectacle hi hagi més actors?, es pregunta: no sortiran les misses.

El Projecte Alcover, que va arrencar el 1996, avui té una xarxa de 40 espais arreu dels Països Catalans. Amb uns estatus que miren d'impulsar l'acció de promoció de muntatges en català per tot el territori de parla catalana aquesta temporada disposa de cinc títols de gira: A més d'*Acorar*, també hi ha *Eufòria* de L'horta Teatre i *Allò que els nostres néts haurien de saber de nosaltres* del País Valencià. Pel que fa a les propostes del Principat, se n'han seleccionat dues de ben diferents: la comèdia desenfadada del Parking Shakespeare, *Somni d'una nit d'estiu* (2011), i l'adaptació de la novel·la *Pedra de tartera* (2011). *

dones. Hi destaca el sensual ball sobre el sofà en forma de llavis dalinians, que ens fa pensar en com de bé s'ho devia passar Dalí quan anava al Crazy Horse. Molt s'ha parlat del físic de les ballarines, i de la similitud de les seves corbes (pits no gaire grans, culs esplèndids i fisonomia atlètica sense cirurgia estètica), que facilita la simetria buscada en molts números. Resulta requisit imprescindible per entrar-hi tenir una sòlida formació en ball clàssic. Són hores de feina. I les noies (n'hi ha de 18 a 39 anys) asseguren que quan ballen no pensen mai en el nu perquè el que preval és sempre la tècnica. Però sense encant personal, no hi serien. *Très chic* *

Reptes:

- *Reforçar la vertebració cultural.
- *Reivindicar el teatre i la cultura com una necessitat social de primer ordre.
- *Reforçar les programacions amb criteris culturals per sobre dels criteris comercials.
- *Donar suport a la creació teatral en llengua catalana.
- *Augmentar la contractació en les obres triades.
- *Augmentar la difusió de la Xarxa Alcover.
- *Augmentar el suport institucional i dels governs autonòmics dels tres territoris.

Èxits:

- *17 temporades
- *Més de 700 representacions
- Més de 50.000 espectadors arreu del territori

Mides

La llegenda diu que la distància del melic al pubis de les noies ha de ser de 12 cm i de 21 cm entre els pits. Però l'única mida confirmada és la de l'alçada: d'1,68 a 1,72 metres.

L'entusiasme que multiplica

Assegura l'autor i director Iván Morales que van desemborsar 40 euros per bastir les primeres funcions d'aquest muntatge, construït entre amics a La Caldera. Va donar tan bon resultat que se'ls va oferir una estada a La Seca, en l'espai que estava pensat per a bar i avui ja és la tercera sala de la fàbrica de creació. Efectivament, el Romea suposa el cim d'una manera d'interpretar pròxima, que toca l'espectador (sense obligar-lo a fer res), que multiplica el públic per l'entusiasme que contagia.

SÉ DE UN LUGAR

Vestíbul del Teatre Romea, fins a l'11 de novembre

Es tracta d'una peça intrigant feta per només un actor i una actriu. Ell està penjat del seu treball (ara totalment encallat) i d'una xicota que el deixa. Ella no té prou temps per provar nous camins: rebutja la relació fàcil que li està brindant ell. Però sempre és el seu cau de refugi quan van mal dades.

Tràgica expressió. Retorna 'Ay, Carmela'. GATARO

Quinze anys de somni teatral

La companyia Gataro celebra aquest mes d'octubre el seu 15è aniversari com a companyia. Molt més visibles des que disposen d'un espai estable que ells mateixos programen, Almeria Teatre, s'han fet un espai amb la seva manera particular de presentar les trames, sempre passades per un tamís expressionista, que l'aboca cap al teatre de l'absurd i, alhora, li dona una mirada molt més tràgica.

'AY, CARMELA'

A l'Almeria Teatre, del 16 al 21 d'octubre

L'obra de José Sanchis Sinisterra arribarà a la funció número 100 durant aquesta miniestada. Ja havia fet temporada el curs passat amb molt d'èxit de públic. De fet, va ser seleccionada pels Premis Unnim de Teatre, en què es va voler premiar la interpretació femenina (Savina Figueras).

La punta de llança de l'emergència

La Plataforma Crim, Creadors Independents en Moviment, agrupa més de 50 artistes de les arts escèniques que treballen en la creació i el pensament contemporanis, al voltant de la dansa i del cos com a mitjà d'expressió. Crim sorgeix com un espai d'unió, entre artistes de diverses edats i experiències, amb l'objectiu de generar accions que ajudin a dignificar i donar visibilitat a les seves pràctiques artístiques. En aquesta ocasió, proposen actuacions improvisades i també un concurs en el qual els espectadors triaran la proposta que es representi dissabte al vespre.

FESTIVAL ESCENA CRIMINAL III

Antic Teatre, fins diumenge 14 d'octubre

La tercera edició d'Escena Criminal ha conciliat debat (reflexió) amb actuació. El festival va començar dimarts 2 d'octubre, tot i que les actuacions s'han concentrat aquest cap de setmana a l'Antic Teatre, principalment. Dimecres i dijous hi ha sessions d'improvisació. Divendres, el concurs Vine i Beu: un joc per triar la peça guanyadora.

'PERVERSIONES SEXUALES EN CHICAGO' de David Mamet

Adaptació: Roberto Santiago
Director: Juan Pedro Campoy
Intèrprets: Cristina Alcázar, Fernando Gil, Úrsula Corberó i Javier Pereira
Dia i lloc: fins al 4 de novembre, a la sala Villarroel de Barcelona